

Motion till riksdagen 2010/11:Fö1

av Torbjörn Björlund m.fl. (V)
med anledning av skr. 2010/11:27

Redogörelse för svenskt deltagande i den nordiska stridsgruppen 2011

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Nordic Battle Group, alliansfriheten och Sveriges deltagande.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska vara riksdagen, och inte regeringen, som beslutar om svenskt deltagande i EU:s stridsgrupper.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inte ska vara en ramnation inom EU:s stridsgrupper fram t.o.m. 2014.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör återkomma till riksdagen med en närmare redovisning av hur en eventuell insats av förbandet ska finansieras.

Motivering

Vänsterpartiet har redan tidigare föreslagit att Sverige inte ska delta i Nordic Battle Group (NBG) då det är en del av EU:s militarisering. Sverige är officiellt fortfarande alliansfritt, men genom bl.a. NBG har Sverige frångått sitt gamla krav på att militära insatser från Sveriges sida internationellt alltid ska ha FN-mandat. Sverige bör därför lämna samtliga åtaganden i organisationer som NBG (se mot. 2007/08:U216). Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Vänsterpartiet har också påpekat, i motion 2008/09:140 Ett användbart försvar, att NBG har blivit "en mycket kostsam historia". Det har visat sig mer sant än vi då kunde se.

Fel! Okänt namn på

En nyligen genomförd granskning av Riksrevisionen visar att kostnaderna för NBG 2008 tredubblades i jämförelse med den information som getts till riksdagen, från 1 miljard till 4 miljarder kronor, utan att Riksrevisionen kunnat finna att beslut om denna omfattande kostnadsfördyring tagits, varken av regeringen eller av Försvarsmakten, än mindre riksdagen, som har uppgiften att fatta ett sådant beslut.

Efter erfarenheterna från NBG 2008 var det enligt vår mening synnerligen angeläget att beslutet om stridsgruppen NBG 2011 föregås av ett beslut i riksdagen på samma sätt som skedde inför den nordiska stridsgruppen 2008. Motivet är att det är riksdagen som beslutar om vilka förband som Försvarsmakten ska organisera. Nu gällande beslut om dessa fattade riksdagen 2009 och det avser förbandsutvecklingen t.o.m. 2014. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Förra året aviserade regeringen att den avsåg att Sverige skulle komma att bidra till EU:s stridsgupper genom ett svenskt bidrag till en brittiskt ledd stridsgrupp andra halvåret 2013. I år redovisar regeringen att den avser att bidra till EU:s stridsgupper genom att Sverige – nu som ramnation – ska organisera en nordisk stridsgrupp första halvåret 2014.

Att delta i en av EU:s stridsgupper, inte minst som ramnation, är ett långtgående politiskt åtagande mot EU och de övriga medverkande länderna. Det är vidare ekonomiskt betungande och organisatoriskt krävande för både insats- och grundorganisationen att delta i en sådan, och inte minst att vara den ansvariga sammanhållande nationen. Därtill kommer de omfattande kostnaderna för en eventuell insats, vilket regeringen i skrivelsen i det nu aktuella fallet anger till 1,1–1,5 miljarder kronor. Därför bör det redovisas för riksdagen vilka konsekvenser ett sådant åtagande får för möjligheterna att genomföra den insatsorganisation som riksdagen har beslutat om och vilken påverkan på materielförsörjningen insatsen kommer att få. Det som ovan anförts om Sverige som ramnation bör riksdagen ge regeringen till känna.

Redovisningen i skrivelsen av en eventuell insats av den nu aktuella stridsgruppen är bristande. Regeringen redovisar att en insats bedöms kosta 1,1–1,5 miljarder kronor. Dessa medel finns uppenbarligen inte i budgeten. Detta räknar regeringen med ska hanteras med olika finansiella knep, och sedan igen ställa riksdagen inför fullbordat faktum. Detta är inte godtagbart. Regeringen bör därför skyndsamt återkomma till riksdagen med en betydligt noggrannare redovisning av hur utgifterna för en insats ska finansieras och vilka konsekvenser det för med sig. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 22 november 2010

Torbjörn Björlund (V)

Jens Holm (V)

Hans Linde (V)

Jonas Sjöstedt (V)

Siv Holma (V)

Kent Persson (V)